

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4Cbi/27/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123204023
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Kanderka
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8123204023.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Jaroslavom Kanderkom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. A. XXX XXD., XX-XXX E., F. G., zastúpeného JUDr. Gáborom Szárazom, advokátom, Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 41 986 491, proti žalovanému: Správcovská a konzultačná, k.s., so sídlom Garbiarska 5, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 089 570, správca konkurznej podstaty úpadcu NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO v konkurze, so sídlom Popradská 17/670, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 36 477 494, zastúpenému JUDr. Tomášom Szalontayom, advokátom, Žižkova 6, 040 01 Košice, IČO: 42 329 388, o určenie právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia popretej pohľadávky, takto

rozhodol:

I. Zamieťa návrh žalovaného zo dňa 9.8.2023 na prerušenie konania.

II. Žalobu z a m i e t a.

III. Priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom ukladá žalobcovi povinnosť zaplatiť ich náhradu žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 27.4.2023, doručenu Okresnému súdu Prešov dňa 27.4.2023, voči žalovanému domáhal, aby súd určil, že pohľadávka žalobcu prihlásená prihláškou pohľadávky do konkurzného konania úpadcu: NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, so sídlom Popradská 17/670, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 36 477 494, vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 2R/1/2021, zapísaná v zozname pohľadávok, a to pohľadávka pod por. č. 567 z titulu plnení účasti na dovolenkovom programe NFD v zmysle Zmluvy o majetkovej účasti v dovolenkovom programe NFD, ktorá vznikla vylúčením žalobcu z členstva v družstve v časti istina vo výške 5.046,83 eura a v časti úroky z omeškania vo výške 458,36 eura je čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia ako iná pohľadávka nesporná a oprávnená. Zároveň sa žalobca domáhal, aby konajúci súd určil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tak, že uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 07.09.2022, sp. zn. 2R/1/2021 súd zastavil reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi: NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, so sídlom Popradská 17/670, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 36 477 494, začal konkurzné konanie voči dlžníkovi: NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, so sídlom Popradská 17/670, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 36 477 494, vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, so sídlom Popradská 17/670, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 36 477 494, ustanovil správcu: Správcovská a konzultačná, k.s., so sídlom kancelárie Zdravotnícka 2, 058 01 Poprad, IČO: 53 089 570. Predmetné uznesenie

bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 176/2022 dňa 13.09.2022 pod podaním „K053297“, a teda predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.09.2022. Z uvedeného s poukazom na § 28 ods. 4 ZKR k § 203a ods. 1 ZKR nesporne vyplýva, že základná prihlasovacia lehota 45 dní začala plynúť dňa 15.09.2022 a skončila dňa 31.10.2022 (podľa § 203a ods. 2 ZKR - dôvod skončenia je, že lehota skončila 29.10.2022, čo je sobota teda nasledujúci pracovný deň bol dňa 31.10.2022). Taktiež z uvedeného vyplýva, že základná lehota na popieranie s poukazom na § 32 ods. 3 písm. a/ ZKR skončila dňa 30.11.2022 (lehota od 01.11.2022 do 30.11.2022). Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 09.11.2022, sp. zn. 2R/1/2021, súd predĺžil správcovi lehotu na popieranie pohľadávok o 30 dní. Predmetné uznesenie bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 219/2022 dňa 15.11.2022 pod podaním „K066341“, a teda predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.11.2022. Z uvedeného uznesenia súdu vyplýva, že lehota na popieranie bola súdom správcovi predĺžená od 01.12.2022 do 30.12.2022. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 09.12.2022, sp. zn. 2R/1/2021, súd predĺžil opakovane správcovi lehotu na popieranie pohľadávok o 30 dní. Predmetné uznesenie bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 240/2022 dňa 15.12.2022 pod podaním „K072571“, a teda predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.12.2022. Z uvedeného uznesenia súdu vyplýva, že lehota na popieranie bola súdom správcovi predĺžená od 31.12.2022 do 29.01.2023. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 19.01.2023, sp. zn. 2R/1/2021, súd predĺžil opakovane správcovi lehotu na popieranie pohľadávok o 30 dní. Predmetné uznesenie bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 17/2023 dňa 25.01.2023 pod podaním „K004799“, a teda predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.01.2023. Z uvedeného uznesenia súdu vyplýva, že lehota na popieranie bola súdom správcovi predĺžená od 30.01.2023 do 28.02.2023. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 22.02.2023, sp. zn. 2R/1/2021, súd predĺžil opakovane správcovi lehotu na popieranie pohľadávok o 30 dní. Predmetné uznesenie bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 41/2023 dňa 28.02.2023 pod podaním „K010515“, a teda predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.03.2023. Z uvedeného uznesenia súdu vyplýva, že lehota na popieranie bola súdom správcovi predĺžená od 01.03.2023 do 30.03.2023. Ustanovený správca doručil právnomu zástupcovi žalobcu (veriteľa) Oznámenie o popretí pohľadávok podľa ustanovenia § 32 ods. 4 ZKR prípisom zo dňa 31.03.2023, doručeným do elektronickej schránky právneho zástupcu dňa 31.03.2023 o 22.22 hod. Teda je nesporné, že ustanovený správca doručil právnomu zástupcovi žalobcu „Oznámenie o popretí pohľadávok“ zo dňa 31.03.2023 po uplynutí lehoty na popieranie pohľadávok, pretože lehota na popieranie správcovi po opätovných predĺženiach skončila dňa 30.03.2023 o 24.00 hod., pričom správca poprel prihlásenú pohľadávku veriteľa čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia, a to až dňa 31.03.2023. Podľa ustanovenia § 32 ods. 16 ZKR, uplynutím lehoty na popretie pohľadávky sa pohľadávka v rozsahu, v akom nebola popretá, považuje za zistenú. V bode I. odôvodnenia žalobného návrhu žalobca nesporne preukázal, že ustanovený správca doručil právnomu zástupcovi žalobcu (veriteľa) Oznámenie o popretí pohľadávok podľa ustanovenia § 32 ods. 4 ZKR prípisom zo dňa 31.03.2023, doručeným do elektronickej schránky právneho zástupcu dňa 31.03.2023 o 22.22 hod. Teda je nesporné, že ustanovený správca doručil právnomu zástupcovi žalobcu „Oznámenie o popretí pohľadávok“ zo dňa 31.03.2023 po uplynutí lehoty na popieranie pohľadávok, pretože lehota na popieranie správcovi po opätovných predĺženiach skončila dňa 30.03.2023 o 24.00 hod., pričom správca poprel prihlásenú pohľadávku veriteľa čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia, a to až dňa 31.03.2023. Žalobca má teda za to, že pohľadávka žalobcu sa v rozsahu, v akom nebola popretá, považuje za zistenú. Napriek tomu, že žalobca sa domnieva, že jeho pohľadávka sa uplynutím lehoty na popieranie považuje za zistenú v celom jej prihlásenom rozsahu do predmetného konkurzného konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 2R/1/2021, podáva túto žalobu z opatrnosti a odôvodňuje ju nasledovne. Žalobca si prihlásil v základnej prihlasovacej lehote do konkurzného konania, vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 2R/1/2021, svoju pohľadávku prihláškou nezabezpečenej pohľadávky. Žalovaný správca prihlásenú pohľadávku žalobcu poprel čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia, a to z dôvodov, ktoré sú uvedené v zozname pohľadávok po uplynutí lehoty na popieranie pohľadávok (zoznam pohľadávok predložený vo formáte excel). S popretím ustanoveného správcu žalobca nesúhlasí, toto popretie považuje za nedôvodné, nezákonné, ktoré hraničí aj s porušením povinnosti správcu. Pohľadávku žalobcu, zapísanú v zozname pohľadávok pod č. 567, žalovaný správca poprel z nasledujúcich dôvodov. Čo sa týka popretia výšky uplatnenej pohľadávky, ust. § 233 a nasl. ObZ spoločne so stanovami družstva uvádzajú spôsob, akým sa vypočítava hodnota vyrovnacieho podielu, avšak veriteľ nepredložil a nepreukázal výpočet výšky vyrovnacieho podielu a/alebo spôsob jeho výpočtu, resp. žiada vydať to, čo plnil, hoci nepreukázal, čo plnil, a preto je potrebné túto pohľadávku poprieť aj v celom prihlásenom rozsahu čo do výšky. Veriteľ sám uvádza, že jej výšku vyrovnacieho podielu nevie určiť. Povinnosť preukázať oprávnenosť uplatnenej výšky svojej pohľadávky je výlučne na

veriteľovi. Správca navyiac poukazuje na to, že veriteľ si nie je oprávnený uplatniť výšku pohľadávky v rovnakej výške ako je (resp. bol) jeho členský vklad (resp. súčet investičných vkladov), nakoľko v zmysle zásady zákazu vrátenia vkladu, členské vklady členom družstva nie je možné vrátiť (uvedené sa vzťahuje aj na prípadné úroky z členských vkladov). Pre určenie vyrovnacieho podielu je rozhodný stav čistého obchodného imania družstva, čo je obchodný majetok družstva po odpočítaní záväzkov vzniknutých družstvu v súvislosti s podnikaním. Veriteľom priložený „certifikát“ bez právneho významu deklaruje len výšku členského vkladu, je však otázne, či je táto určená správne, pretože zo Zmluvy o majetkovej účasti v dovolenkovom programe NFD nevyplýva, že by suma, na úhradu ktorej sa veriteľ zaviazal, bola zároveň členským vkladom, a ak áno, rozhodne nie v celom rozsahu, keďže minimálne v časti sa považovala za jednorazovú sumu určenú na pokrytie služieb kooperácie s DAE. Správca poukazuje na viaceré konania o určení neplatnosti prijatých uznesení (členovia predstavenstva a členstvo v družstve ako také) a z uvedeného dôvodu je vysoko sporné, ktorým veriteľom (resp. vysokému počtu vylúčených členov) platne aj zaniklo členstvo v družstve, a bez právoplatného ukončenia týchto konaní úpadca nevie vykonať a správca nevie preveriť výpočet výšky vyrovnacích podielov z dôvodu nekompletného a najmä sporného zoznamu vkladov členov družstva, od ktorých by bolo možné uvedenú sumu odvodiť. V každom prípade však nemožno súhlasiť s veriteľom uplatneným nárokom vo výške členského vkladu, resp. plnení, ktoré družstvu do zániku jeho členstva poskytol. Keďže sa dôvod popretia vzťahuje k istine (jej výške a právnomu dôvodu, prípadne vymáhateľnosti), je nevyhnutné poprieť aj prihlásené príslušenstvo, nakoľko sa dôvod popretia vzťahuje aj na prihlásené príslušenstvo. Správca má za to, že pohľadávka veriteľa by sa mala spravovať ustanoveniami o podmienených pohľadávkach podľa ust. § 28 ods. 5 ZKR, pričom veriteľ si takúto podmienenú pohľadávku neprihlásil. Správca popiera právny dôvod uplatnenej pohľadávky pre spornosť zániku členstva veriteľa v družstve. Spornosť právneho dôvodu vzniku pohľadávky veriteľa vniesol aj samotný veriteľ v ním uvedenom právnom dôvode vzniku pohľadávky v prihláške doručenej správcovi tým, že sám veriteľ uviedol: „Predstavenstvo úpadcu svojvoľne vylúčilo veriteľa z členstva v družstve svojim rozhodnutím v roku 2020.“, t. j. aj samotný veriteľ sponchýbňuje svoj zánik členstva v družstve, čo je predpoklad pre vznik nároku na vyrovnací podiel. Súčasne je potrebné prihliadnúť na skutočnosť, že na príslušných súdoch prebiehajú konania o určení neplatnosti členských schôdzí družstva, rozhodnutia ktorých budú mať vplyv aj na posúdenie vylúčení viacerých členov družstva, preto má správca za to, že pohľadávka veriteľa by sa mala spravovať ustanoveniami o podmienených pohľadávkach podľa ust. § 28 ods. 5 ZKR, pričom veriteľ si takúto podmienenú pohľadávku neprihlásil. Správca poukazuje aj na viaceré konania o určení neplatnosti prijatých uznesení (členovia predstavenstva a členstvo v družstve ako také) a z uvedeného dôvodu je vysoko sporné, či veriteľovi platne aj zaniklo členstvo v družstve, tu je aj dôvod na popretie pohľadávky čo do vymáhateľnosti. Žalobca zotrváva na skutočnostiach uvedených v prihláške pohľadávok, vrátane jej príloh, pričom uvádza, že s popretím správcu sa žalobca nestotožňuje, a to z nasledovného dôvodu. Žalobca si prihlásil do konkurzného konania úpadcu nezabezpečenú pohľadávku z titulu plnení účasti na dovolenkovom programe NFD v zmysle Zmluvy o majetkovej účasti v dovolenkovom programe NFD, ktorá žalobcovi vznikla vylúčením žalobcu z členstva v družstve a výšku pohľadávky žalobca preukázal Certifikátom vystaveným úpadcom na meno žalobcu. Predstavenstvo úpadcu v roku 2020 vylúčilo žalobcu z členstva v družstve rozhodnutím, pričom žalobca sa voči rozhodnutiu o vylúčení z členstva v družstve odvolal a následne bolo žalobcove odvolanie prerokované na členskej schôdzi družstva konanej dňa 18.11.2020 a žalobca bol vylúčený uznesením č. 467. Žalobca poukazuje aj na skutočnosť, že zánikom jeho členstva v družstve zanikol aj jeho nárok na plnenie účasti v dovolenkovom programe NFD, t. j. žalobcovi vznikla peňažná pohľadávka, ktorej splatnosť nastala pred začatím, pred povolením reštrukturalizácie a aj pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu, a teda nemôže byť podmienenou pohľadávkou, ako to uvádza žalovaný správca. Žalobca sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného správcu v popretí pohľadávky s tým, že sú vedené spory o neplatnosť členských schôdzí, pretože doposiaľ žiadny súd nerozhodol o tom, že vylúčenie žalobcu z členstva v družstve zo strany úpadcu je neplatné. V prílohe prihlášky žalobca preukázal jeho vylúčenie z členstva v družstve. Podľa ustanovenia § 233 ods. 1 Obchodného zákonníka, pri zániku členstva za trvania družstva má doterajší člen nárok na vyrovnací podiel. Podľa ustanovenia § 233 ods. 2 Obchodného zákonníka, vyrovnací podiel sa určí pomerom splateného členského vkladu doterajšieho člena násobeného počtom ukončených rokov jeho členstva k súhrnu splatených členských vkladov všetkých členov násobených ukončenými rokmi ich členstva. Podľa ustanovenia § 233 ods. 3 Obchodného zákonníka, pre určenie vyrovnacieho podielu je rozhodný stav čistého obchodného imania družstva podľa riadnej individuálnej účtovnej závierky za účtovné obdobie, ktoré predchádza účtovnému obdobiu, v ktorom členstvo zaniklo. Pri určovaní výšky vyrovnacieho podielu sa neprihliada na imanie, ktoré je v nedeliteľnom fonde, a ak to vyplýva zo stanov, aj v iných zabezpečovacích fondoch. Takisto sa neprihliada na vklady členov s kratším ako ročným

členstvom pred dňom, ku ktorému sa ročná účtovná závierka zostavuje. Podľa ustanovenia § 233 ods. 4 Obchodného zákonníka, právo na vyplatenie vyrovnacieho podielu je splatné uplynutím troch mesiacov od schválenia riadnej individuálnej účtovnej závierky za účtovné obdobie predchádzajúce účtovnému obdobiu, v ktorom zanikla účasť spoločníka v spoločnosti, alebo ak takáto riadna účtovná závierka schválená nebola, tak uplynutím troch mesiacov odo dňa, keď mala byť schválená. Nárok na podiel na zisku vzniká len za obdobie trvania členstva. Podľa ustanovenia § 233 ods. 5 Obchodného zákonníka, ustanovenia odsekov 2 až 4 sa použijú, len pokiaľ stanový neurčujú inak. Podľa Článku 15 bod 1 Stanov úpadcu, pri zániku členstva za trvania družstva má doterajší člen nárok na vyrovnací podiel. Podľa Článku 15 bod 2 Stanov úpadcu, vyrovnací podiel sa určí pomerom splateného členského vkladu (základného a ďalšieho) doterajšieho člena, násobeného počtom ukončených rokov jeho členstva k súhrnu splatených členských vkladov všetkých členov násobených ukončenými rokmi ich členstva. Podľa Článku 15 bod 3 Stanov úpadcu, pre určenie vyrovnacieho podielu je rozhodný stav čistého obchodného imania družstva podľa riadnej individuálnej účtovnej závierky za účtovné obdobie, v ktorom členstvo zaniklo. Neprihliada sa na imanie, ktoré je v nedeliteľnom fonde a iných zabezpečovacích fondoch. Rovnako sa neprihliada na vklady členov s kratším ako ročným členstvom pred dňom ku ktorému sa ročná účtovná závierka zostavuje. Podľa Článku 15 bod 4 Stanov úpadcu, právo na vyplatenie vyrovnacieho podielu je splatné uplynutím troch mesiacov od schválenia riadnej individuálnej účtovnej závierky za účtovné obdobie predchádzajúce účtovnému obdobiu v ktorom zanikla účasť spoločníka v spoločnosti alebo ak takáto riadna účtovná závierka schválená nebola, tak uplynutím troch mesiacov odo dňa keď mala byť schválená. Nárok na podiel na zisku družstva vzniká len za obdobie trvania členstva. Podľa Článku 15 bod 5 Stanov úpadcu vyrovnací podiel sa uhrádza v peniazoch alebo inej vecnej a majetkovej forme. Ak sa vyrovnací podiel vypláca v peniazoch, potom platí: nárok na výplatu vyrovnacieho podielu nepresahujúci sumu 50. 000 eur je splatný v lehote do 3 mesiacov od schválenia riadnej individuálnej účtovnej závierky za účtovné obdobie v ktorom členstvo zaniklo. nárok na výplatu vyrovnacieho podielu presahujúci sumu 50.000 eur je splatný v rovnomerných ročných splátkach, maximálne v lehote 5 rokov od zániku členstva. Podľa Článku 15 bod 6 Stanov úpadcu, ak členský vklad spočíval v prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na družstvo môže byť vyrovnací podiel splatený vrátením vlozenej nehnuteľnosti a to v hodnote, ktorá je evidovaná v majetku družstva v čase zániku jeho členstva. Ak je nárok na vyrovnací podiel menší než je hodnota vrátenej nehnuteľnosti, je nadobúdajúci člen povinný uhradiť družstvu rozdiel v peniazoch. Ak bude mať naopak nehnuteľnosť nižšiu hodnotu než vyrovnací podiel, družstvo je povinné doplatiť rozdiel v peniazoch. Uvedené platí aj pre prípad, keď členský vklad spočíval v poskytnutí iného vecného plnenia. Družstvo zodpovedá členovi, ak nakladá s majetkom družstva spôsobom, ktorý by toto vrátenie znemožňoval. K prihlásenému nároku z titulu plnení účasti na dovolenkovom programe NFD v zmysle Zmluvy o majetkovej účasti v dovolenkovom programe NFD žalobca uvádza, že v súlade so Zmluvou mal nárok využívať apartmány vo vlastníctve úpadcu alebo nehnuteľnosti sprostredkované spolupracujúcou spoločnosťou s úpadcom. Žalobca bol vylúčený úpadcom z členstva v družstve pred začatím a pred povolením reštrukturalizácie, ako aj pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu. Zánikom členstva žalobcu v družstve úpadcu žalobcovi zanikol nárok na plnenie účasti v dovolenkovom programe NFD a daná pohľadávka sa stala peňažnou pohľadávkou. V dôsledku vylúčenia žalobcu z členstva v družstve nemožno na tento jeho nárok aplikovať ustanovenia Stanov družstva. Preto podľa ust. § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka má žalobca nárok na vrátenie plnenia, ktoré poskytol úpadcovi, a to v peňažnom vyjadrení. Teda pohľadávka žalobcu nesporne vznikla pred vyhlásením konkurzu ako peňažná pohľadávka, pričom jej splatnosť nastala pred začatím a pred povolením reštrukturalizácie, ako aj pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu. V dôsledku vylúčenia žalobcu z členstva v družstve poukazuje žalobca na skutočnosť, že má nárok na vrátenie plnenia, ktoré poskytol úpadcovi, a to v peňažnom vyjadrení, s poukazom na vyššie citované ustanovenia § 233 ods. 1 a nasl. Obchodného zákonníka, ako aj s poukazom na citované ustanovenia Stanov úpadcu. Nestotožňujeme sa s popretím žalovaného správcu v časti popretie prihláseného poradia, pretože podľa § 32 ods. 1 ZKR správca nemôže poprieť pohľadávku čo do poradia. Z uvedeného dôvodu žalobca považuje popretie prihláseného poradia za nedôvodné a neúčinné. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je žalobca toho právneho názoru, že nárok žalobcu je dôvodný čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia.

3. Právny zástupca žalovaného vo svojom vyjadrení zo dňa 9.8.2023, okrem iného uviedol, že žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou, ktorá je nedôvodná, a túto z nižšie uvedených dôvodov navrhuje súdu zamietnuť (popretie pohľadávky bolo dôvodné). Podstatou prvého prostriedku procesného útoku žalobcu je názor žalobcu, že žalovaný v pozícii správcu majetku úpadcu nepoprel pohľadávku žalobcu v lehote, ktorá je určená Zákom č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých

zákonov (ďalej aj „ZKR“) na popieranie pohľadávok, a preto sa táto považuje za zistenú v celom rozsahu. Túto argumentačnú líniu žalobcu považuje žalovaný za nedôvodnú a účelovú, nakoľko žalobca poprel pohľadávky žalobcu v ZKR predpísanej lehote. Žalobca uvádza, že lehota na popieranie pohľadávok uplynula (poslednou minútou tohto dňa) dňa 30.03.2023, pričom popretie pohľadávky mu bolo doručené až dňa 31.03.2023 (deň po), a teda jeho pohľadávka sa považuje za zistenú. Tento výklad ust. § 32 v časti popierania pohľadávok zo strany žalobcu je nesprávny. Na tomto mieste je potrebné poukázať na ust. § 32 ods. 9 ZKR: „Veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne“. Predmetné ustanovenie je potrebné vykladať tak, že len určuje okamih, kedy vznikne prvýkrát (actio nata) právo veriteľa na uplatnenie žaloby o určenie popretej pohľadávky. Predmetné ustanovenie neustanovuje moment hmotného práva, v ktorom správca je povinný poprieť pohľadávku a predmetné oznámenie o popretí zároveň aj doručiť. V tomto smere je preto potrebné rozlišovať dve základné skutočnosti (ktoré nie sú totožné), a to hmotnoprávne účinky lehoty vo vzťahu k správcovi na popretie pohľadávky a procesnoprávne účinky lehoty vzniku práva veriteľa na podanie žaloby (vznikajú doručením, lehota je však rovnako hmotnoprávna). Účinky popretia pohľadávky (podľa hmotného práva) nastávajú zapísaním popretia do zoznamu pohľadávok, pričom tento zápis má účinky popretia pohľadávky (veriteľovi však stále nevzniklo právo na podanie tzv. incidenčnej žaloby, keďže to mu vzniká až doručením oznámenia správcu o popretí pohľadávky). Správca teda zapísal popretie do zoznamu pohľadávok a následne oznámil veriteľovi (žalobcovi) v súlade so ZKR, že jeho pohľadávka bola popretá. O uvedenom správnom postupe žalovaného ako správcu majetku úpadcu svedčí aj ust. § 32 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorej: „Po uplynutí lehoty na popieranie pohľadávok sa v kancelárii správcu v nasledujúcich troch dňoch doplnia v zozname pohľadávok všetky ďalšie skutočnosti, ktoré sa považujú uplynutím lehoty na popieranie pohľadávok za zistené (§ 32 ods. 17 piata veta a § 124 ods. 2 tretia veta zákona). Takto doplnený zoznam pohľadávok s vyznačením popretých pohľadávok sa v zákonnej lehote doručí súdu (§ 32 ods. 3 a § 123 ods. 4 zákona).“ Z uvedeného jasne vyplýva, že lehota na popieranie pohľadávok a doručenie oznámenia o popretí pohľadávok nie sú totožné, nakoľko každá z nich má iný právny význam. Pohľadávka žalobcu bola popretá v lehote určenej podľa ZKR, pričom tomuto následne vzniká len právo na podanie žaloby o určenie popretej pohľadávky. Okrem vyššie uvedenej argumentácie žalobcu však predovšetkým žalovaný poukazuje aj na tú skutočnosť, že lehota na popieranie pohľadávok bola zachovaná práve na deň 31.03.2023. V zmysle ustanovenia § 199 ods. 1 a ods. 9 ZKR: „Ak tento zákon neustanovuje inak, uznesenia a iné písomnosti súdu sa v konaniach podľa tohto zákona doručujú ich zverejnením v Obchodnom vestníku; to platí rovnako aj pre písomnosti, ktoré sa majú zverejniť podľa osobitného predpisu. Uznesenie, ktoré sa zverejňuje v Obchodnom vestníku, sa zverejňuje bez odôvodnenia. Ak tento zákon neustanovuje inak, za deň doručenia súdneho rozhodnutia alebo inej písomnosti sa považuje nasledujúci deň po zverejnení súdneho rozhodnutia alebo inej súdnej písomnosti v Obchodnom vestníku. Rovnako písomnosti, ktoré sa podľa tohto zákona zverejňujú v Obchodnom vestníku, sa považujú na účely tohto zákona za zverejnené nasledujúci deň po ich zverejnení v Obchodnom vestníku.“ V zmysle ust. § 203a ods. 2 ZKR: „Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, posledný deň lehoty je najbližší nasledujúci pracovný deň.“ Uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 07.09.2022 sp. zn.: 2R/1/2021 o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené v čiastke Obchodného vestníka SR č. 176/2022 dňa 13.09.2022. Lehota na popieranie pohľadávok bola predĺžená (vrátané zákonnej lehoty na popieranie pohľadávok) Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 09.11.2022, Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 09.12.2022, Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 19.01.2023 a Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 22.02.2023. V prípade lehoty na prihlasovanie pohľadávok (45 dní), táto pripadla na víkend a z vyššie uvedeného vyplýva, že lehota sa následne aj posunula na najbližší pracovný deň (a teda aj zákonná lehota na popieranie pohľadávok). Rovnako v rámci zákonnej lehoty na popieranie pohľadávok a následných 4 predĺžených lehôt na popieranie pohľadávok súčasne došlo k pripadnutiu tejto lehoty na víkend, čo rovnako spôsobilo posunutie lehoty na najbližší pracovný deň, pričom predĺženie lehoty a účinky uznesenia súdu nastávajú po uplynutí predošlej lehoty na popieranie pohľadávok. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené má žalovaný za to, že ako správca poprel pohľadávky zákonným spôsobom a v zákonnej lehote. Za zmätočnú preto považujeme argumentáciu žalobcu s odkazom na ust. § 32 ods. 16 ZKR, zmysle ktorého uplynutím lehoty na popretie pohľadávky sa pohľadávka v rozsahu, v akom nebola popretá, považuje za zistenú. Rovnako za zmätočnú považujeme samotnú predmetnú incidenčnú žalobu žalobcu, ak ten je toho názoru, že jeho pohľadávka sa považuje za zistenú. Na predmetnom popretí

pohľadávky žalobcu z uvedených dôvodov žalovaný naďalej trvá, keďže pohľadávky sú nielenže sporné (vzhľadom na prebiehajúce spory, okolnosti uvádzané v prihláške) ale aj v zásade nepreskúmateľné tak, ako tieto prihlásil žalobca. Prvou spornou skutočnosťou, ktorá bola dôvodom na popretie pohľadávky žalobcu, je dostatočné nepreukázanie výšky pohľadávky, ktorú si žalobca prihlasuje do konkurzného konania. Žalobca ako veriteľ hodnoverným spôsobom nepreukázal výšku svojej pohľadávky tak, ako to vyžaduje Zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej „ObZ“). Prvú zmätočnosť a zrejmy dôvod na popretie vidí žalovaný v tom, že žalobca ako veriteľ v prihláške si „prihlasuje“ viaceré právne dôvody najprv (v prihláške) plnenie na účasti na dovolenkovom programe NFD podľa Zmluvy o majetkovej účasti na dovolenkovom programe (čo sa javí ako štandardný záväzkový vzťah), následne (v prihláške) spomína vylúčenie z družstva. Žalobcov diapazón právnych dôvodov, rôznych možností výpočtu súm či zmätočnosti pri prihlasovaní len zvyšuje spornosť prihlasovaných pohľadávok a žalovaný ako správca bol povinný tieto prihlášky z tohto dôvodu poprieť. Ak žalobca tvrdí, že jeho účasť už zanikla je potrebné tento vzťah posudzovať podľa ust. § 233 ods. 1 až 5 ObZ spoločne so stanovami družstva. Stanovy družstva na ktoré odkazuje žalobca, sú však v zásade totožné so zákonnou úpravou. K tomu teda žalovaný odkazuje na relevantnú právnu úpravu. Právna úprava presne ustanovuje spôsoby určenia výšky vyrovnacieho podielu a síce, že je potrebné tento určiť týmto pomerom s odkazom na stav čistého obchodného imania. Hlavnou argumentačnou líniou žalobcu s ohľadom na správne určenie výšky pohľadávky, je práve odkaz na tzv. Certifikát. Tu je však potrebné uviesť, že tento Certifikát mal súvislosť s predmetným dovolenkovým programom, čo však nie je možné stotožňovať s členským vkladom a už vôbec nie je možné uvedené zamieňať s výpočtom výšky členského vkladu podľa ust. § 233 ObZ. Tento certifikát je tak zrejme bez právneho významu, keďže nejde o určenie členského vkladu podľa pravidiel určených v ust. § 233 ObZ, pričom navyše je otázná aj takto určená výška. Vysoká spornosť predmetného Certifikátu spočíva aj v tom, keďže minimálne v časti sa považovala za jednorazovú sumu určenú na pokrytie služieb spojených s týmto dovolenkovým programom, čo sa nepovažuje za členský vklad. Správcom ako žalovanému tak nebola bez pochybností preukázaná výška vyrovnacieho podielu. Akékoľvek iné práva, povinnosti či iné hodnoty spojené s členským vkladom (napr. vyplývajúce z dovolenkových programov) nie je možné zamieňať s právom na vyrovnací podiel per se. Per analogiam si dovoľuje žalovaný odkázať na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 22Cdo/153/2000: „Vyrovnací podiel a tzv. zostatková hodnota členského podielu v bytovom družstve sú úplne odlišné právne kategórie, pričom obidve nie je možné stotožniť s členskými právami a povinnosťami spojenými s užívaním družstevného bytu.“ Žalobca ako veriteľ nielenže nepreukázal výšku tohto vyrovnacieho podielu, ale nevedel ani spôsob tohto výpočtu. Aj pri prihlasovaní pohľadávok v konkurze platí zásada dominus litis a Vigilantibus iura scripta sunt, a teda žalovaný nemôže nahrádzať úlohu žalobcu ako veriteľa pri prihlasovaní pohľadávok a túto určiť za neho. Povinnosť uviesť správnu výšku vyrovnacieho podielu a túto aj preukázať (napr. s odkazom na správny spôsob výpočtu podľa ust. § 233 ObZ) je výlučne v gescii žalobcu (veriteľa). Žalovaný aj navyše poukazuje na to, že žalobca v pozícii veriteľa si nie je oprávnený uplatniť výšku pohľadávky v rovnakej výške ako je (resp. bol) jeho členský vklad (resp. súčet investičných vkladov), nakoľko v zmysle zásady zákazu vrátenia vkladu, členské vklady členom družstva nie je možné vrátiť (uvedené sa vzťahuje aj na prípadné úroky z členských vkladov). Samotný žalobca pri tom mal pochybnosti o výške svojho vkladu. Dôvod popretia čo do výšky je potrebné vzťahovať aj na prihlásené príslušenstvo. Z dôvodu nepreukázania zániku zmluvy, nie je možné následne ani určiť výšku príslušenstva pohľadávky Z dôvodu vysokej spornosti prihlásených pohľadávok žalobcom, bol správca povinný tieto poprieť aj čo do poradia z tohto dôvodu, že takáto pohľadávka by sa mala spravovať ustanoveniami o podmienených pohľadávkach (ust. § 28 ods. 5 ZKR). Správca odôvodňuje uvedené popretie z dôvodu prebiehajúcich súdnych konaní o určenia neplatnosti členských schôdzí úpadcu. Výsledok týchto sporov bude mať význam predovšetkým pre určenie platnosti úkonov týchto osôb. Nakoľko má význam určenie, či členské schôdze nie sú neplatné, a teda táto otázka má význam aj pre toto konanie, v súlade s ust. § 164 CSP navrhuje žalovaný, aby sa predmetné konanie prerušilo až do právoplatného skončenia týchto konaní o určenie neplatnosti rozhodnutí členských schôdzí. V otázke právneho dôvodu prihlásenej pohľadávky žalovaný vidí rovnako vysokú spornosť, a to najmä z dôvodu viacerých konaní o určení neplatnosti prijatých uznesení a z dôvodu nepreukázania ukončenia trvania zmluvy. Z dôvodu viacerých konaní o určení neplatnosti prijatých uznesení bolo sporné, kto na jednej strane bol oprávnený konať v mene družstva a kto na druhej strane bol, resp. nebol členom družstva. Rovnako samotný žalobca spochybňuje svoje vylúčenie (slovné spojenia „svojevoľné vylúčenie“ a množstvo sporov o určenie neplatnosti). Ak samotný žalobca najprv rozporuje svoje vylúčenie a následne si prihlasuje pohľadávku z tohto dôvodu, takáto skutočnosť je sporná a správca je povinný postupovať v súlade so ZKR a túto pohľadávku poprieť. Správca odôvodňuje uvedené popretie čo do vymáhateľnosti z dôvodu prebiehajúcich súdnych konaní o určenia neplatnosti členských schôdzí

úpadcu. Výsledok týchto sporov bude mať význam predovšetkým pre určenie platnosti úkonov týchto osôb. Nakoľko má význam určenie, či členské schôdze nie sú neplatné, a teda táto otázka má význam aj pre toto konanie, v súlade s ust. § 164 CSP navrhuje žalovaný, aby sa predmetné konanie prerušilo až do právoplatného skončenia týchto konaní o určenie neplatnosti rozhodnutí členských schôdzí. Vzhľadom na všetko doteraz uvedené je zrejmé, že žalobcova pohľadávka je sporná vo všetkých smeroch a v zmysle ust. § 32 ods. 1 ZKR, správca bol povinný pohľadávku žalobcu poprieť. Žalobca tak vôbec nepreukázal, že mu vzniklo právo peňažnej pohľadávky, pričom žalobca súčasne na viacerých miestach zamieňa plnenia zo Zmluvy o majetkovej účasti na dovolenkovom programe s právom na vyrovnací podiel. Žalobca ako veriteľ môže mať len jeden právny dôvod na prihlásenie pohľadávky, pričom pri práve na vyrovnací podiel sú pravidlá určené v ObZ (prípadne stanovách) a v prípade iných plnení sú zase pravidlá na určenie peňažnej pohľadávky vždy iné, podľa druhu a výšky plnenia. Žalobca tieto pojmy a skutočnosti neustále zamieňa a správca bol povinný tieto skutočnosti poprieť z dôvodu ich spornosti (obdobný problém ako napr. v súvislosti s odstúpením od zmluvy je v iných žalobcom podaných incidenčných žalobách). Čo sa týka popretia pohľadávky čo do poradia, na tejto skutočnosti žalovaný zotrúva, nakoľko nemožno pripustiť, aby poradie pohľadávok bolo nepopreiteľné, ako to vyplýva z argumentácie žalobcu. Na záver si dovoľuje žalovaný namietnuť navrhovaný petit žalobcu, ktorý je podľa jeho názoru nevykonateľný z dôvodu, že evokuje určenie právnej skutočnosti, čo nie je predmetom incidenčného konania.

4. Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení zo dňa 23.9.2024, okrem iného uviedol, že výška uplatnenej pohľadávky je preukázaná certifikátom, ktorý potvrdzuje prijatie plnenia zo strany veriteľa a v danom prípade ide o nespochybniteľný dokument, ktorý vydalo posledné platné predstavenstvo družstva úpadcu. V danom prípade si veriteľ prihláškou a aj žalobným návrhom neuplatňuje vyrovnací podiel, ale uplatňuje nárok z titulu plnení účasti na dovolenkovom programe NFD v zmysle Zmluvy o majetkovej účasti v dovolenkovom programe NFD. Táto skutočnosť vyplýva aj zo samotnej prihlášky, ako aj žaloby, a potvrdzuje to aj prípis (druhá strana prípisu nazvaného ako výpočet vyrovnacieho podielu), ktorý súdu žalobca predkladá v prílohe tohto vyjadrenia. Z predloženého dôkazu je zrejmé a nesporné, že žalobca ako veriteľ po tom ako bol vylúčený z členstva v družstve (rozhodnutím predstavenstva úpadcu v roku 2020, pričom vylúčenie žalobcu bolo následne potvrdené na členskej schôdzi konanej v dňoch 17.-18.11.2020 uznesením č. 467), čím daný skutkový stav prestal podliehať Stanovám NFD, ale riadi sa Obchodným zákonníkom. Daným okamihom vznikol veriteľovi nárok na finančné plnenie. Ak súd dospeje k právnomu názoru nesprávnej formulácie výroku, aj napriek tomu, že žalobca má za to, že tento je vykonateľný a spĺňa požiadavky na to, aby žalobe bolo vyhovené v celom rozsahu, poukazuje žalobca súdu na judikát R-14/2021 - uznesenie NS SR, sp. zn. 7Cdo/268/2019 zo dňa 25.11.2020, a to: „súd napriek nesprávnej formulácii petitu môže v konaní pokračovať, ak je z obsahu žaloby zrejmé, čoho sa týka a čo sleduje. Je totiž vecou súdu, aby v zmysle zásady „iura novit curia“ podal právnu kvalifikáciu uplatňovaného nároku. Pre analýzu právneho vzťahu strán a posúdenie jeho povahy z hľadiska obsahu žaloby na prejednanie a rozhodnutie o nároku, ktorý žalobkyňa vyvodzuje z tohto právneho vzťahu, je tak rozhodujúce obsahové hľadisko, teda akú povahu majú práva a povinnosti strán tvoriace obsah právneho vzťahu. Súd je viazaný petitom žaloby po obsahovej stránke a tento petit je potrebné vykladať v súvislosti so skutkovými tvrdeniami žalobcov v spore.“ Z uvedeného je možné vyvodiť záver, že súd prvej inštancie je oprávnený preformulovať petit žalobného návrhu tak, aby bol v súlade so skutkovými tvrdeniami uvádzanými žalobcom v predmetnom spore. Žalobca sa prostredníctvom právneho zástupcu dožadoval od reštrukturalizačného správcu, dlžníka, ako aj ustanoveného správcu úpadcu o výpočet jeho pohľadávky. Žalobca priamuje pozornosť súdu najmä na žiadosti zo dňa 01.10.2022, žiadosť zo dňa 08.10.2022, žiadosť zo dňa 11.10.2022 a žiadosť zo dňa 13.10.2022, ktorými žiadal ustanoveného správcu Správcovská a konzultačná, k. s., aby právnomu zástupcovi početných vylúčených členov družstva zaslal vypočítaný členský vklad toho, ktorého člena družstva. Na predmetné žiadosti ustanovený správca reagoval prípisom zo dňa 11.10.2022, v ktorom uviedol, že nedisponuje údajmi potrebnými na výpočet vyrovnacieho podielu toho, ktorého vylúčeného člena družstva a ani požadovaným informáciami k výpočtu vyrovnacieho podielu a iných plnení. Predmetný správca bol aj správcom, ktorý vyhotovil úpadcovi reštrukturalizačný posudok a tento správca v Prílohe č. 4 reštrukturalizačného posudku preložil záväzky dlžníka, z ktorých mimo iné vyplýva, že ku dňu vypracovania posudku, ktorý vychádzal z účtovnej závierky k 31.12.2020 účtoval o vyrovnacích podieloch a iných plnení vylúčených členov k 05.12.2020 spolu sumu 410.913,65 eura (sumu 298.575,72 eura a sumu 112.337,93 eura = 410.913,65 eura). Teda tvrdenie správcu v prípise zo dňa 11.10.2022 je zavádzajúce, nepravdivé a takéto konanie (uvádzanie nepravd) považuje za konania správcu v rozpore so záujmami veriteľov úpadcu. Ustanovený žalovaný správca má k dispozícii

účtovníctvo úpadcu a v tomto konkurznom konaní nekoná s odbornou starostlivosťou, účelovo poprel pohľadávky veriteľov, t. j. aj žalobcu napriek tomu, že má vedomosť o existencii nároku žalobcu. K Zmluve o prevode členského vkladu na Tradičné družstvo, ktoré bolo súdu predložené v prílohe žaloby žalobca uvádza, že týmto dôkazom chcel poukázať na konanie zo strany úpadcu, ktorý daný prevod členského vkladu v zmysle predmetnej zmluvy považuje za neplatný pre neudelenie súhlasu s prevodom členského vkladu tak ako si to vyžadujú Stanovy NFD. Z uvedeného dôvodu žalobca s prihladením na vyššie uvedené skutočnosti si prihlásil svoju pohľadávku do konkurzného konania, keďže na prevod členského vkladu jej nebol udelený súhlas úpadcu. Súdu žalobca taktiež predkladá pripis - uznanie záväzkov NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, ktorým poslední platní členovia predstavenstva úpadcu (keďže následne boli prijaté uznesenia, ktorými dochádzalo k zmene v predstavenstve úpadcu, pričom tieto sú predmetom súdneho prieskumu v rámci súdnych konaní, o čom má vedomosť aj súd z vlastnej úradnej činnosti) uznávajú záväzky veriteľov v konkurznom konaní, ktorých zastupuje JUDr. Gábor Száraz, advokát, a to z dôvodu, že zároveň predložili výpočet vyrovnacích podielov vylúčených členov družstva, pričom pri jeho zostavení vychádzali z evidencie členov a vkladov nachádzajúcej sa v databáze crm.nfd.sk, ktorou disponuje p. B. H. ako riaditeľ úpadcu, ktorý je naďalej v pracovnom pomere u žalovaného úpadcu v pracovnom zaradení riaditeľ. Ak bude súd toho názoru, že nie je preukázaný nárok žalobcu, prípadne jeho výška, žalobca navrhuje, aby za účelom oboznámenia fungovania systému plnení účasti na dovolenkovom programe, vedenia evidencie členov, vedenia a vydávania certifikátov a pod. bol vykonaný dôkaz výsluchom B. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. E. XXXX/XXX, XXX XX J. K., ktorý zastáva funkciu riaditeľa úpadcu, a to s poukazom na rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 09.03.2022, sp. zn. 11Cpr 14/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.09.2023, sp. zn. 2CoPr/2/2020. Taktiež súdu žalobca poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/70/2016, v zmysle ktorého: „V súvislosti s otázkou incidenčného konania najvyšší súd poukazuje na nález ústavného súdu z 11.09.2014, č. k. II. ÚS 409/2013-49. V zmysle záverov ústavného súdu úlohou incidenčného konania nie je opätovné preskúvanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstoja alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnostiam vylučujúcim pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Incidenčné konanie nie je konaním, v ktorom by veriteľ uplatňoval svoju pohľadávku proti dlžníkovi a v ktorom by tak predmetom kognície konajúceho súdu mal byť celý právny vzťah medzi nimi v celej jeho šírke a hĺbke“. Ak súd nahliadne do popieracieho prejavu správcu, správca žiadnym spôsobom nerozporuje úpadcom vystavený certifikát, pretože úpadcovi je zrejmé a známe, že jediným dôkazom preukazujúcim výšku plnení zo strany žalobcu, je práve tento vystavený certifikát. Samotný správca v popieracom prejave uviedol, že daný certifikát deklaruje výšku členského vkladu. Ďalej správca v popieracom prejave poukazuje na prípadnú spornosť ukončenia členstva v družstve, avšak v spore je nesporné, že žalobca bol vylúčený z členstva v družstve dňa 18.11.2020, rozhodnutím č. 467, pričom túto skutočnosť žalovaný správca ani v predmetnom spore nerozporoval. Preto v tomto rozsahu popierací prejav správcu neobstoja. Súd má v konaní zisťovať, či správca mal dôvod na popretie, avšak v danej súvislosti by musel správca preukázať, že konal v zmysle § 32 ods. 1 ZKR a vlastným skúmaním dospel k iným záverom ako sú uvedené v prihláške, no správca poprel pohľadávku bez vlastného skúmania, keďže správca disponuje s výrokom Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp. zn. 5Cb/5/2020, ktorý rozhodol o neplatnom predstavenstve, ktoré vylúčilo žalobcu z družstva úpadcu, a teda mal skúmať, s kým žalobca uzatvoril predmetné zmluvy, na základe, ktorých vznikli predmetné pohľadávky a mal si overiť skutočnosti uvedené v prihláške pohľadávky. Teda z uvedeného vyplýva, že správca mal kontaktovať p. B. H., ktorý uzatváral zmluvy s veriteľmi, bol autorom projektu družstva NFD a zakladateľom NFD a posledným právoplatným štatutárnym orgánom úpadcu. Aj z daného dôvodu má žalobca za to, že je nevyhnutné v konaní vypočítať danú osobu. Správca vyššie uvedené konanie nečinil, pričom nedisponoval žiadnymi dátami a ani informáciami o prihlásených pohľadávkach, čo malo za následok nequalifikované popretie pohľadávky. Súdu žalobca taktiež predkladáme ako dôkaz videozáznam z priestorov sídla úpadcu NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, nachádzajúcich sa na adrese Popradská 670/17, 064 01 Stará Ľubovňa, z ktorého nesporne vyplýva, že pri odovzdávaní priestorov vydražiteľom nehnuteľností v konkurznom konaní úpadcu Eco Energy Point s.r.o. (dcérska spoločnosť družstva) boli v pivničných priestorov nájdené šanóny označené ako zoznam členov družstva, šanóny označené ako prihlášky členov družstva, ako aj šanóny označené ako účtovníctvo družstva, ktoré po otvorení neobsahovali žiadne dokumenty, t. j. žiadny zoznam členov, žiadne prihlášky členov a žiadne účtovné doklady a pod. Z uvedeného teda vyplýva, že tieto dokumenty boli odcudzené neznámou osobou, a teda úpadca a ustanovený správca úpadcu nedisponujú úplným zoznamom členov družstva, vrátane ich členských vkladov a dokumentami o iných plneniach členov. Zo strany neplatného predstavenstva

úpadcu došlo k ich úmyselnému odcudzeniu, aby zmarili uspokojenie vylúčených členov družstva, ktorí svojimi členskými vkladmi prispeli k majetku úpadcu, ktorý je zapísaný v súpise všeobecnej a oddelenej podstaty majetku úpadcu. K podstatnému porušeniu Zmluvy o majetkovej účasti v dovolenkovom programe NFD chce žalobca uviesť, že práve zo strany žalovaného úpadcu došlo k jej podstatnému porušeniu v okamihu, keď vylúčil žalobcu uznesením č. 467, prijatom na členskej schôdzi konanej v dňoch 17.- 18.11.2020. Vylúčeniu predchádzalo to, že rozhodnutím predstavenstva úpadcu bol žalobca vylúčený, avšak ten sa odvolal, pričom jeho vylúčenie bolo potvrdené práve uvádzaným a preukázaným uznesením č. 467. Taktiež súdu žalobca predkladá e-mailovú komunikáciu medzi viacerými veriteľmi (ktorí si prihlásili svoje pohľadávky v konkurznom konaní a ktorí sú stranami v iných sporoch o určenie popretých pohľadávok vedených na Okresnom súde Prešov), z ktorej vyplýva, že bol to práve žalovaný, ktorý odmietal poskytnúť plnenie v zmysle predmetnej zmluvy. Následne žalovaný správca nepoukazuje na konkrétne dôvody neplatnosti odstúpenia od zmluvy NFD PV. Žalovaný správca až v priebehu sporu začal poukazovať na to, že tu nebol dôvod na odstúpenie od zmluvy, avšak žiadnym spôsobom nepoprel doručenie odstúpenia žalobcom od zmluvy NFD PV, ktoré bolo úpadcovi doručené dňa 03.11.2020. Ak žalovaný správca poprel pohľadávku len z dôvodu, že nebolo preukázané ukončenie trvania Zmluvy o majetkovej účasti v dovolenkovom programe NFD, avšak žalobca túto skutočnosť nielenže preukázal v prílohe prihlášky, ale aj v samotnej žalobe, je potrebné pohľadávku žalobcu považovať za nespornú. V predmetnom konaní nie je povinnosťou súdu skúmať, či boli naplnené dôvody odstúpenia od zmluvy, pretože žalovaný správca v popretí pohľadávky žiadnym spôsobom nerozporoval dôvodnosť odstúpenia (žalovaný správca poukazuje len na „ktorým úkonom a kedy došlo“ k odstúpeniu). K spornosti odstúpenia sa mal vyjadriť písomne úpadca v čase odstúpenia priamo žalobcovi, aby dané odstúpenie napadol a ak by bolo sporné tak to mohli riešiť súdnou cestou v osobitnom konaní. Dodnes však odstúpenie úpadca nenapadol, a preto je potrebné vychádzať z faktu, že odstúpenie nebolo napadnuté a je teda platné a nie je možné ho retrospektívne zneplatniť a tváriť sa, že žalobca podal nesprávne svoju pohľadávku. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Obdo/70/2016, ktorý uviedol, že: „Konkurzný súd nie je oprávnený preskúmať popretú pohľadávku z iných, správcom v incidenčnom konaní uvádzaných dôvodov, než je uvedené v popieracom prejave. Uplynutím lehoty (zákonnej alebo súdom predĺženej) na popretie prihlásených pohľadávok sa právo správcu uvádzať nové dôvody popretia pohľadávky prekluduje a prihlásená pohľadávka sa považuje v následne spornom rozsahu za zistenú. Opačný postup súdu spočívajúci v preskúmaní existencie prihlásenej pohľadávky, ak bola správcom popretá len jej vymáhateľnosť a správca ju nepoprel čo do dôvodu, by totiž nahrádzal nečinnosť správcu, čo je neprípustné (§ 32 ods. 1, ods. 5 a ods. 17 ZKR) a aj v rozpore s čl. 2 ods. 2 ústavy, nakoľko Zákon o konkurze preskúmanie prihlásených pohľadávok zveruje správcovi a nie konkurznému súdu. Správca nemôže zodpovednosť za svoju nečinnosť prenášať na konkurzný súd.“ Preto skúmanie spornosti dôvodu zo strany súdu prvej inštancie, ktoré neboli namietané druhou stranou sporu, t. j. správcom úpadcu, považuje žalobca za konanie v rozpore so zákonom a nad rámec zákona, v neprospech žalobcu, pričom je nesporné, že v tomto rozsahu žalovaný správca nenamietal spornosť skutočností uvádzaných žalobcom v prihláške pohľadávky. Žalobca je fyzickou osobou, je osobou chránenou pred nekalým konaním právnickej osoby, ktorá obdržala od fyzickej osoby početné plnenia finančných prostriedkov v rámci dovolenkového programu, avšak po obdržaní daných plnení žalovaný úpadca žiadne plnenie pre žalobcu neučinil. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti teda je nesporné, že žalovaný porušil predmetnú zmluvu, odmietol poskytnúť, resp. čerpať aj žalobcovi plnenie tzv. dovolenky, a teda žalobca preukázal opodstatnenosť svojho nároku.

5. Právny zástupca žalovaného vo svojom vyjadrení zo dňa 27.9.2024, okrem iného uviedol, že žalovaný opakovane vznáša námietku sudcovskej koncentrácie konania ku všetkému, čo sa týka pohľadávky žalobcu a bolo doručené po základnej prihlasovacej lehote z dôvodu, že konanie (a pohľadávka) sa skoncentrovala uplynutím lehoty na prihlasovanie. Všetky tieto údaje mali byť doručené spoločne s prihláškou a nemôžu byť posudzované ex post (inak by správca nemal ani možnosť ex post prieskumu, keďže má ustanovenú lehotu na popieranie pohľadávok - zmaril by sa zmysel popieracieho prejavu a prieskumu). Čo sa týka dodatočne doručených podkladov, a teda uznanie záväzku, či výpočet vyrovnacieho podielu, tieto považuje žalovaný za tendenčné (okrem namietnutia sudcovskej koncentrácie konania), keďže dochádza k uznávaniu záväzku a určitých výpočtov až po pojednávaní v obdobných veciach (žalobca si prispôsobuje procesné prostriedky). Aj z dátumu je zrejmé, že tieto boli vyhotovené ex post a ich účelom je odôvodniť postup žalobcu, ktorý nevie vypočítavať a správne určiť právny dôvod pohľadávok. Za účelové žalovaný považuje napr. tvrdenie, že výpočet vyrovnacieho podielu sa netýka (špeciálne) dovolenkového programu. Tento dokument bol účelovo vypracovaný na účely týchto pojednávaní. Žalobca zamieňa dovolenkové programy (a rôzne práva z toho vyplývajúce) s

členstvom družstve. Tieto dôkazy sú neprípustné, keďže sú doručené v rozpore s koncentráciou konania (i), doručené sú osobou, ktorá je zastupovaná v sporoch s totožným advokátom (je tu pochybnosť o hodnovernosti daných údajov), (ii) a predovšetkým aj v týchto vyjadreniach je evidentné, že sa nepostupuje podľa ObZ v otázke výpočtu (napr. neoveriteľné počty členov, splatené vklady a pod.) (iii). Jediným, kto disponuje údajmi (aj to z akéhosi CRM systému bez právneho významu) je práve p. B. H., ktorý má rovnako prihlásené pohľadávky, a teda tu je očividná zaujatosť v tejto veci a tieto údaje nie je možné overiť. Okrem uvedeného žalovaný nemá ani za preukázané (vzhľadom na veľký počet sporov), kto je aktuálnym štatutárnym orgánom úpadcu. Dôvodná obava z nezaujatosti daných výpočtov a uznania záväzkov je nasledovné bianko uznanie záväzku: „NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO týmto uznáva záväzok družstva vo výške prihlásenej pohľadávky, ktoré prihlásili veritelia evidovaní v zozname veriteľov v konkurze 2R/1/2021, ktorých zastupuje JUDr. Gábor Száraz.“ Takémuto dôkaznému prostriedku nemôže byť poskytnutá právna ochrana a prihliadať na neho ako na zákonný dôkaz. Rovnako v zmysle ust. § 44 ods. 1 ZKR: „Právne úkony úpadcu urobené počas konkurzu, ak ukracujú majetok podliehajúci konkurzu, sú voči jeho veriteľom neúčinné ; tým nie je dotknutá ich platnosť.“ Za zmätočné (nie len v tomto aj v iných prípadoch) považuje žalovaný tvrdenia, kde najprv členovia popierajú svoje vylúčenie, potom sa spomínajú podané žaloby o určenie neplatnosti a následne sa spomína ešte aj prevod členského vkladu. Uvedený postup žalobcu len dotvára obraz o zmätočnosti a dôvodnosti popretia jeho pohľadávok, keďže správca je povinný poprieť pohľadávky, ktoré sú sporné. K právnomu dôvodu (dovolenkový program, vylúčenie a pod.) prihlásených pohľadávok naďalej žalovaný uvádza, že žalobca si zamieňa a uplatňuje rôzne právne dôvody (nie je možné zamieňať vklad a práva spojené s členstvom v družstve). O zrejmej zmätočnosti podanej žaloby svedčí aj odkaz na judikát R-14/2021, z ktorého uplatnenia je zrejmé, že žalobca naďalej nevie (resp. neskôr zistil, že uplatní iný spôsob procesného útoku) uplatniť svoj nárok. Uvedené rozhodnutie nie je uplatniteľné na daný prípad, keďže jeho účelom bola formálna náprava žalobného petitu a nie hľadanie práva žalobcu. V odôvodnení je uvedené: „ak je z obsahu žaloby zrejmé, čoho sa týka a čo sleduje“, avšak na viacerých miestach žaloby a prihlášky je zrejmé, že žalobca sporne uplatňuje viacero právnych dôvodov, ktoré si navzájom zamieňa, a ani jeden tento právny dôvod nebol zákonným spôsobom preukázaný. Zmyslom uvedeného rozhodnutia nie je nachádzať právo žalobcu. Incidenčný spor nie je typickým určovacím sporom, keďže predmet sporu je zafinovaný dvoma veličinami a sice prihláškou pohľadávky a následným popieracím prejavom. Následné formálne - technické úpravy žalobného petitu s tým nemajú nič spoločné. Posudzovať sa má len to, či popierací prejav správcu obstojať oproti informáciám uvedeným v prihláške pohľadávky. Aj z tohto dôvodu sú neprípustné neskoršie výpočty (aj keď aj tie sú nepreskúmateľné), či neskoršie uznania záväzku (kde je pochybnosť o ich nezaujatosti). Za ďalšiu zmätočnosť vyplývajúcu z vyjadrenia žalobcu žalovaný považuje to, že podľa žalobcu správca mal vypočítať výšku vyrovnacieho podielu (to však nie je úlohou správcu v konkurznom konaní) a to podľa podkladov, ktoré predložil. Nielenže správca nemá povinnosť tohto výpočtu (a teda táto argumentácia je zbytočná), ale predovšetkým aj samotný žalobca mal k dispozícii všetky podklady (podľa jeho tvrdenia), no rozhodol sa prihlásiť pohľadávku spôsobom, ktorý je nepreskúmateľný a sporný.

6. Právny zástupca žalovaného vo svojom vyjadrení zo dňa 9.5.2025, okrem iného uviedol, že má za to, že správca poprel pohľadávky žalobcu v zákonnej lehote, k čomu sa vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v otázke nepriznania hlasovacích práv. Žalovaný má za to, že predmet tohto sporu je vopred daný popieracím prejavom správcu, a teda či vo svetle prihlášky a jej príloh obstoja tento popierací prejav. Žalobca si však prihlasuje to, čo do úpadcu vložil (členský vklad), na to však nemá nárok, keďže sa zakazuje vrátiť vklad. Akýkoľvek výstup z družstva musí byť vypočítaný cez tzv. vyrovnací podiel, ktorý je uvedený či už v stanovách družstva, alebo v Obchodnom zákonníku v ust. § 233 a nasl. (teda počet ukončených rokov, počet ostatných členov družstva, stav čistého obchodného imania a pod.). Keďže žalobca to nesplnil, neodôvodnil a nepreukázal veličiny, na základe ktorých vychádzal, správca mal jedinou povinnosť, a to pohľadávku poprieť. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu, že správca mal s odbornou starostlivosťou hľadať v účtovníctve rôzne skutočnosti (účtovníctvo správca nemá), dopytovať sa a v podstate nachádzať právo žalobcu. Práve naopak, správca má podľa výslovnej dikcie ZKR poprieť to, čo je sporné. Správca ako orgán verejnej moci má povinnosť konať to, čo mu zákon prikazuje, nie to, čo mu zákon nezakazuje. Nakoľko ZKR prikazuje poprieť sporné pohľadávky, bol žalovaný povinný tieto poprieť. Všetky ostatné dôkazy, ktoré sú doručované ex post, neobsahujú informácie pre potreby výpočtu vyrovnacieho podielu. Predložená excelovská tabuľka neobsahuje informácie potrebné na výpočet vyrovnacieho podielu. Dokument od úpadcu je nielenže bez právneho významu, ale navyiac ani nebol vyhotovený orgánom (osobou), ktorý podľa obchodného registra bol oprávnený konať. Práve naopak, ak by žalovaný jednostranne prihliadal na tento dokument, nekonal by s odbornou starostlivosťou,

keďže by túto jednoduchú tabuľku nemohol s ničím porovnať a overiť v nej uvedené údaje (v tabuľke nie sú uvedené údaje pre výpočet vyrovnacích podielov, tabuľka nereflektuje existenciu aj tzv. ďalších členských vkladov cez tzv. dovolenkový program alebo dokonca cez nákup zlata - už len tieto okolnosti vytvárajú vysokú spornosť a hodnovernosť týchto údajov). Žalovaný chápe, že žalobca nevie tento svoj nárok vypočítať, avšak takisto vzhľadom na rovnosť strán sporu zase ani správca nemôže niesť zodpovednosť za nároky žalobcu. Žalobca bol členom družstva a o svoje členstvo sa mal aktívne zaujímať alebo predložiť znalecký posudok k tomuto výpočtu, keďže certifikát len predstavuje sumu, čo do družstva žalobca vložil ako členský vklad. Poukazovať na kladné vlastné imanie, a teda to, že žalobca žiada len to čo vložil do úpadcu, je zjavné neunesenie dôkazného bremena. Na viacerých miestach bolo uvedené, že žalobca sa dopytoval od úpadcu na výpočet svojho vyrovnacieho podielu, avšak neúspešne, čo je jasným dôkazom toho, že týmito informáciami nedisponuje, čo ešte viac zvýrazňuje spornosť týchto pohľadávok, nakoľko keď ani samotný žalobca týmito informáciami nedisponuje, ako môže správca tieto skutočnosti posúdiť. Poukazovať na rôzne dokumenty s tým, aby si správca vybral tieto informácie (účtovníctvo, ktorým nedisponuje; excelovská tabuľka bez výpovednej hodnoty a pod.) a sám nachádzal právo, je zjavné neunesenie dôkazného bremena. Správca tak vznáša námietku koncentrácie konania na všetky tie dokumenty či prípadné návrhy na vykonanie výsluchu svedkov, ktoré neboli uvedené v prihláške pohľadávky.

7. Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení zo dňa 12.5.2025, okrem iného uviedol, že žalobca poukazuje na to, že žalobca si v prihláške pohľadávky uplatnil plnenie z titulu zmluvy v zmysle § 344 a násl. Obchodného zákonníka. Túto skutočnosť odôvodňuje tým, že družstvo uzatvorilo so žalobcom obchodnoprávny vzťah, ktorý nespadá pod režim členského vkladu. Odstúpením od zmluvy, ako aj vylúčením z členstva v družstve, zmluvný vzťah zanikol od počiatku, čím zmluvným stranám vznikol nárok na vrátenie toho čo si vzájomne plnili. Preto v danom prípade si žalobca uplatňuje predmetný nárok na vrátenie plnení účasti na dovolenkovom programe NFD v zmysle Zmluvy o majetkovej účasti v dovolenkovom programe NFD. Žalobca zotrváva na právnom názore, že v danom prípade došlo k zmeškaniu lehoty na popieranie pohľadávok zo strany správcu. V predmetnom spore nebolo spornou skutočnosťou, že členstvo žalobcu v družstve úpadcu zaniklo jeho vylúčením z členstva v družstve, a to uznesením č. 467, prijatým na náhradnej členskej schôdzi konanej v dňoch 17.-18.11.2020. Súdu boli predložené viaceré listinné dôkazy preukazujúce to, že zo strany úpadcu došlo k podstatnému porušeniu Zmluvy o majetkovej účasti v dovolenkovom programe NFD tým, že neposkytol plnenie žalobcovi v zmysle predmetnej zmluvy, t. j. neposkytol dovolenku v potrebnom rozsahu a zároveň žalobca odstúpil od predmetnej zmluvy. K výške uplatnenej pohľadávky žalobca uvádza, že táto je preukázaná certifikátom, ktorý potvrdzuje prijatie plnenia zo strany veriteľa a v danom prípade ide o nespochybniteľný dokument, ktorý vydalo posledné platné predstavenstvo družstva úpadcu. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na obchodnú zvyklosť medzi úpadcom a žalobcom, pričom v rámci obchodnej zvyklosti bolo práve vystavovanie certifikátu zo strany úpadcu žalobcovi. V danom prípade si veriteľ prihláškou a aj týmto žalobným návrhom neuplatňuje vyrovnací podiel, ale uplatňuje nárok z titulu plnení účasti na dovolenkovom programe NFD v zmysle Zmluvy o majetkovej účasti v dovolenkovom programe NFD. Táto skutočnosť vyplýva aj zo samotnej prihlášky, ako aj žaloby, a potvrdzuje to aj prípis - výpočet vyrovnacieho podielu, ktorý sme súdu predložili. Ak by súd pristúpil k preformulovaniu petitu a priznal by žalobcovi nárok z titulu vyrovnacieho podielu, žalobca má za to, že súdu náležite zdokladovali oprávnenosť a dôvodnosť výšky pohľadávky žalobcu. Úpadca poskytol správcovi pri vypracovaní reštrukturalizačného posudku súčinnosť, na základe ktorej správca (správca, ktorý vypracoval reštrukturalizačný posudok je totožný ako správca konkurznej podstaty) v Prílohe č. 4 reštrukturalizačného posudku preložil záväzky dlžníka, z ktorých mimo iné vyplýva, že ku dňu vypracovania posudku, ktorý vychádzal z účtovnej závierky k 31.12.2020 účtoval o vyrovnacích podieloch vylúčených členov k 05.12.2020 spolu sumu 410.913,65 eura (sumu 298.575,72 eura a sumu 112.337,93 eura = 410.913,65 eura). Zároveň žalobca súdu poukázal na to, že čisté obchodné imanie úpadcu v zmysle účtovných závierok za rok 2019 malo kladnú hodnotu vo výške 5.247.949,- eura a za rok 2020 kladnú hodnotu vo výške 4.470.083,- eura. Práve tieto ukazovatele poukazujú a odôvodňujú tvrdenia žalobcu, že nárok žalobcu by mal byť omnoho vyšší ako si žalobca uplatňuje.

8. Na pojednávaní konanom dňa 15.5.2025 súd nariadil a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov založených v spise, a to konkrétne uznesení, Oznamenia o popretí pohľadávok + doručenky, Prihlášky nezabezpečených pohľadávok + prílohy, Zoznamu pohľadávok po uplynutí lehoty na popieranie pohľadávok, Certifikátu vystavenému úpadcom, Výpisu z Obchodného vestníka 176/2022 zo dňa 13.9.2022, Výpisu z Obchodného vestníka 219/2022 zo dňa 15.11.2022, Výpisu z Obchodného vestníka

240/2022 zo dňa 15.12.2022, Výpisu z Obchodného vestníka 17/2023 zo dňa 25.1.2023, Výpisu z Obchodného vestníka 41/2023 zo dňa 28.2.2023, Notárskej zápisnice, Účtovnej závierky úpadcu k 31.12.2020, Stanov družstva, Zmluvy o majetkovej účasti v dovolenkovom programe NFD č. z. 0614502016, Potvrdenia členstva v družstve zo dňa 25.2.2020, Zmluvy o prevode členského vkladu zo dňa 25.2.2020, Vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného zo dňa 9.8.2023, Vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu zo dňa 23.9.2024, e-mailovej komunikácie, Oznámenia zo dňa 24.7.2024, Oznámenia o neexistencii členstva zo dňa 3.8.2020, Prílohy č. 4 reštrukturalizačného posudku, Výpočtu vyrovnacieho podielu zo dňa 13.6.2024, Rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/32/2024-3489 zo dňa 24.10.2024, Rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 11Cpr/14/2020-254, Výpočtu vyrovnávacieho podielu zo dňa 13.6.2024, Žiadostí zo dňa 20.12.2021, 1.10.2022, 8.10.2021, 11.10.2022, 13.10.2022, Vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného zo dňa 27.9.2024, Vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného zo dňa 9.5.2025, Vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu zo dňa 12.5.2025, ako aj ďalšieho spisového materiálu.

9. Skutkový stav posúdil súd podľa týchto právnych predpisov:

10. Podľa § 32 ods. 1 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, každú prihlásenú pohľadávku správca s odbornou starostlivosťou preskúma a porovná s účtovnou a inou dokumentáciou dlžníka a so zoznamom záväzkov dlžníka; správca pritom prihliadne aj na vyjadrenia dlžníka a iných osôb v rozsahu, v akom ich možno považovať za vecne preukázané a právne odôvodnené. Správca vykoná aj vlastné šetrenie s cieľom nestranne zistiť stav a dôvody spornosti prihlásenej pohľadávky. Správca prihlásenú pohľadávku poprie v spornom rozsahu, len ak pri skúmaní pohľadávky zistí, že prihlásená pohľadávka je čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva sporná v miere, ktorá odôvodňuje predpoklad, že veriteľ prihlásenej pohľadávky nebude v prípade konania o určení popretej pohľadávky úspešný. Dôvodom popretia prihlásenej pohľadávky nemôže byť len skutočnosť, že spornosť vyplýva z účtovnej dokumentácie dlžníka, vyjadrení dlžníka alebo vyjadrení osôb, ktorých záujmy môžu byť ovplyvnené záujmami dlžníka, najmä jeho súčasných alebo predchádzajúcich právnych, účtovných alebo daňových poradcov.

11. Podľa § 32 ods. 2 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, prihlásenú pohľadávku je oprávnený poprieť správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. Ak ide o pohľadávku orgánu, inštitúcie alebo agentúry Európskej únie, nie je možné popierať právny základ a výšku určenú orgánom, inštitúciou alebo agentúrou Európskej únie.

12. Podľa § 32 ods. 3 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, pohľadávku možno poprieť a) do 30 dní od uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok, b) do 30 dní od zverejnenia zapísania pohľadávky do zoznamu pohľadávok v Obchodnom vestníku, ak ide o oneskorené prihlásenie pohľadávky.

13. Podľa § 32 ods. 4 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, z dôvodu vysokého počtu prihlášok alebo iného vážneho dôvodu súd môže aj opakovane na návrh správcu alebo bez návrhu predĺžiť správcovi lehotu na popretie pohľadávok, vždy najviac o 30 dní.

14. Podľa § 32 ods. 5 Zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii, ten, kto pohľadávku popiera, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri popretí výšky musí uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva, pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Ak bola popretá pohľadávka čo i len čiastočne potvrdená súdom, zodpovedá ten, kto pohľadávku poprel, veriteľovi popretej pohľadávky za škodu, ktorú mu spôsobil popretím pohľadávky, ibaže preukáže, že konal s odbornou starostlivosťou.

15. Podľa § 32 ods. 6 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, popretie pohľadávky správcu bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu pohľadávok a písomne oznámi veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá.

16. Podľa § 32 ods. 7 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, popretie pohľadávky veriteľom je účinné, ak

- a) bolo podané na predpísanom tlačive a
- b) na účet správcu v banke alebo v pobočke zahraničnej banky bol zložený preddavok na trovy konania vo výške podľa odseku 19 s uvedením čísla pohľadávky zo zoznamu pohľadávok ako variabilného symbolu.

17. Podľa § 32 ods. 8 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, úpadca je oprávnený prihlásenú pohľadávku namietnuť v lehote určenej pre veriteľov na popieranie pohľadávok. Námiетка sa zapíše do zoznamu pohľadávok, ale nemá pre zistenie pohľadávky význam.

18. Podľa § 32 ods. 9 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde.

19. Podľa § 32 ods. 10 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ak veriteľ pohľadávky popretej čo do poradia nepodal žalobu, platí najnižšie uznané poradie.

20. Podľa § 32 ods. 11 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, podmienkou podania návrhu na určenie popretej pohľadávky, ak ide o popretie pohľadávky iba veriteľom, je riadne a včasné zloženie preddavku na trovy konania vo výške podľa odseku 19. Ak navrhovateľ zloženie preddavku nepreukáže, súd konanie zastaví.

21. Podľa § 32 ods. 12 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, za právne zastupovanie v konaní podľa odseku 9 patrí úspešnej strane, ktorá je právne zastúpená, náhrada tarifnej odmeny podľa osobitného predpisu^{8b}) ako pri zastupovaní v exekúcii. Základom na určenie odmeny je suma prihlásenej pohľadávky a ak ide o popretie pohľadávky len čo do výšky, suma, v akej je pohľadávka sporná. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania o určení popretej pohľadávky, ak bolo konanie zastavené preto, že konkurz bol zrušený pre nedostatok majetku.

22. Podľa § 32 ods. 13 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ak bola popretá pohľadávka veriteľa, o ktorej rozhodovať patrí do právomoci iného orgánu ako súdu je súd, príslušný aj na konanie o určení tejto pohľadávky; to platí aj vtedy, ak iný orgán ako súd také rozhodnutie nevydal.

23. Podľa § 32 ods. 14 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, v žalobe sa veriteľ môže domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, ďalej zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. V žalobe sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške.

24. Podľa § 32 ods. 15 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, rozhodnutie o určení popretej pohľadávky je účinné voči všetkým účastníkom konkurzného konania.

25. Podľa § 32 ods. 16 Zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii, uplynutím lehoty na popretie pohľadávky sa pohľadávka v rozsahu, v akom nebola popretá, považuje za zistenú.

26. Podľa § 32 ods. 17 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, pohľadávku popretú len správcou a pohľadávku popretú veriteľom so súhlasom tohto veriteľa môže správca písomne uznať, ak o jej určení ešte nerozhodol súd. Uznaním sa popretá pohľadávka v uznanom rozsahu považuje za zistenú.

27. Podľa § 32 ods. 18 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, pohľadávka určená právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci sa v určenom rozsahu považuje za zistenú.

28. Podľa § 221 ods. 1 Obchodného zákonníka, družstvo je spoločenstvom neuzavretého počtu osôb založeným za účelom podnikania alebo zabezpečovania hospodárskych, sociálnych alebo iných potrieb svojich členov.

29. Podľa § 227 ods. 1 Obchodného zákonníka, členmi družstva môžu byť fyzické i právnické osoby. Ak podľa stanov je členstvo podmienené pracovným vzťahom k družstvu, môže sa členom stať fyzická osoba, ktorá skončila povinnú školskú dochádzku a dosiahla 15 rokov svojho veku.

30. Podľa § 229 ods. 1 Obchodného zákonníka, členské práva a povinnosti môže člen previesť na iného člena družstva, pokiaľ to stanov nevyklučujú. Dohoda o prevode členských práv a povinností na inú osobu podlieha súhlasu predstavenstva. Stanovy môžu určiť dôvody, ktoré prevod vylučujú. Proti zamietavému rozhodnutiu sa môže člen odvolať na členskú schôdzu. Rozhodnutím predstavenstva alebo členskej schôdzy o schválení dohody o prevode členských práv a povinností sa stáva nadobúdateľ členských práv a povinností členom družstva v rozsahu práv a povinností prevádzajúceho člena.

31. Podľa § 233 ods. 1 Obchodného zákonníka, pri zániku členstva za trvania družstva má doterajší člen nárok na vyrovnací podiel.

32. Podľa § 233 ods. 2 Obchodného zákonníka, vyrovnací podiel sa určí pomerom splateného členského vkladu doterajšieho člena násobeného počtom ukončených rokov jeho členstva k súhrnu splatených členských vkladov všetkých členov násobených ukončenými rokmi ich členstva.

33. Podľa § 233 ods. 3 Obchodného zákonníka, pre určenie vyrovnacieho podielu je rozhodný stav čistého obchodného imania družstva podľa riadnej individuálnej účtovnej závierky za účtovné obdobie, ktoré predchádza účtovnému obdobiu, v ktorom členstvo zaniklo. Pri určovaní výšky vyrovnacieho podielu sa neprihliada na imanie, ktoré je v nedeliteľnom fonde, a ak to vyplýva zo stanov, aj v iných zabezpečovacích fondoch. Takisto sa neprihliada na vklady členov s kratším ako ročným členstvom pred dňom, ku ktorému sa ročná účtovná závierka zostavuje.

34. Žalobca si do konkurzného konania prihlásil pohľadávku, ktorú v prihláške špecifikoval tak, že ide o pohľadávku z titulu plnení účasti na dovolenkovom programe NFD v zmysle Zmluvy o majetkovej účasti v dovolenkovom programe NFD (č.061455016), ktorá zanikla jeho vylúčením z členstva v družstve, a preto má nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu. Nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu mu vznikol zo zákona po zániku členstva v družstve. Túto pohľadávku veriteľ preukazuje Certifikátom vystaveným úpadcom na meno veriteľa a vylúčením veriteľa z členstva v družstve.

35. Podľa predmetu vyššie uvedenej zmluvy čl. I bodu 2, účastník podpisom tejto zmluvy a prihlášky do NFD po splnení podmienok uvedených v stanovách NFD a v zmluve sa stal členom NFD a účastníkom NFD programu. Pričom podmienkou nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy bolo aj schválenie prijatia u účastníka NFD.

36. Podľa čl. I bodu 3 účastník sa v rámci účasti na dovolenkovom programe NFD zaviazal uhradiť sumu 6990 eur, ktorej suma 332 eur je považovaná za základný členský vklad v NFD, suma 400 eur s DPH bola určená, že je jednorazová suma určená na pokrytie služieb kópiu situácie DAE, zostávajúca suma sa považovala za ďalšiu majetkovú účasť člena na podnikaní NFD v zmysle čl. 16 bod 6 stanov NFD, čím sa stal žalobca členom NFD. Rovnako bolo uvedené, že ak nemá možnosť daný vklad realizovať v plnej výške, potom NFD vyjadrilo súhlas, aby to zaplatil aj v splátkach podľa čl. IV tejto zmluvy bez potreby vystavovania faktúr.

37. Podľa čl. I bodu 4 cena jedného podielu k NFD programu, respektíve, prípadne aj hodnota jedného vlastníckeho podielu v apartmáne bola určená vo výške 6990 eur splatná do (bez uvedenia dňa) po úhrade v celosti a účastník programov sa rozhodol zakúpiť 1 podiel NFD programu, čím získal násobok poskytnutých týždňov, pričom 1 zakúpený podiel sa rovná jednému týždňu dovolenkového pobytu.

38. Žalobca ďalej poukázal na Certifikát identifikačné č.280037, ktorým úpadca potvrdil, že žalobca ako člen družstva vlastní 15.2 podielov, registračné č.33206 a členský vklad bol autorizovaný dňa 4.2.2020 s výškou členského vkladu 5.046,83 eura. Svoju pohľadávku vyčíslil z titulu plnení účasti na dovolenkovom programe NFD v zmysle Zmluvy o majetkovej účasti na dovolenkovom programe NFD, resp. ako nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu, keďže žalobca v prihláške tiež uviedol, že predstavenstvo úpadcu ho svojvoľne vylúčilo z členstva v družstve svojím rozhodnutím v roku 2020, pričom žalobca sa voči rozhodnutiu o vylúčení z členstva v družstve odvolal. Následne bolo žalobcovo odvolanie prerokované na členskej schôdzy družstva konanej dňa 18.11.2020 a žalobcovo odvolanie

bolo potvrdené uznesením č. 467. Veriteľ v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že zánikom jeho členstva v družstve zanikol aj jeho nárok na plnenie účasti na dovolenkovom programe NFD. Z právnych dôvodov uplatnenej pohľadávky odkázal aj na ustanovenia § 233 ods. 1 Obchodného zákonníka a taktiež na článok 15 bod 3,4,5,6 stanov úpadcu a citoval predmetné znenia stanov. Následne žalobca uvádzal, že prihláškou si uplatňuje pohľadávku z titulu plnení účasti na dovolenkovom programe NFD v zmysle Zmluvy o majetkovej účasti, ktorá zanikla vylúčením veriteľa (žalobcu) z členstva v družstve. Zároveň si v prihláške veriteľ uplatnil aj príslušné úroky z omeškania počnúc odo dňa nasledujúceho po vylúčení veriteľa z družstva úpadcu do 13.9.2022 (do dňa predchádzajúceho dňu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu), a to vo výške 5 % ročne.

39. Súd tu však poukazuje na to, že pokiaľ ide o stanovy predložené žalobcom k žalobe pod čl. 15 je upravené základné imanie družstva a až v čl. 20 je upravené vysporiadanie majetkových nárokov ak členstvo zaniklo, je teda zrejmé, že žalobca nepredložil správne stanovy úpadcu, respektíve ide o stanovy, ktoré boli schválené členskou schôdzou zo dňa 28.03.2014.

40. V konaní vo vzťahu k pohľadávke žalobcu ako nesporné skutkové tvrdenia boli teda zistené členstvo žalobcu v družstve úpadcu a vylúčenie žalobcu z členstva v družstve. Naopak sporné skutkové tvrdenia v konaní medzi stranami konania sú výška pohľadávky žalobcu uplatnenej v konkurznom konaní z dôvodu jej nesprávneho výpočtu a spôsob prihlásenia pohľadávky žalobcu.

41. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca bol vylúčený z členstva družstva (rozhodnutím predstavenstva úpadcu v roku 2020). Žalobca toto rozhodnutie spochybnil, keď sa proti tomuto rozhodnutiu odvolal. Následne bolo žalobcovo odvolanie prerokované na členskej schôdzi družstva, konanej dňa 18.11.2020 a žalobcovo odvolanie bolo potvrdené uznesením č. 467. Veriteľ vychádzal z toho, že zánikom jeho členstva v družstve zanikol aj jeho nárok na plnenie účasti na dovolenkovom programe NFD, a preto má nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu. Následne žalobca uvádzal, že prihláškou si uplatňuje pohľadávku z titulu plnení účasti na dovolenkovom programe NFD v zmysle Zmluvy o majetkovej účasti, ktorá zanikla vylúčením veriteľa (žalobcu) z členstva v družstve.

42. Na základe uvedeného, dospel súd k záveru, že aj keď právny dôvod uplatnenej pohľadávky uvedený v prihláške je zmätočný, do úvahy by prichádzal iba nárok uplatnený z titulu vyrovnacieho podielu, na ktorý je potrebné aplikovať postup podľa § 233 a nasl. Obchodného zákonníka. Súd v tomto konštatuje, že stanovy družstva (úpadcu) mali zakotvený obdobný výpočet vyrovnacieho podielu v prípade zániku členstva v družstve (aj keď boli predložené stanovy kde na rozdiel od uvádzaného článku 15 v prihláške upravujú nárok na vyrovnávací podiel v článku 20).

43. Podľa § 233 ods. 2 Obchodného zákonníka, vyrovnací podiel sa určí pomerom splateného členského vkladu doterajšieho člena násobeného počtom ukončených rokov jeho členstva k súhrnu splatených členských vkladov všetkých členov násobených ukončenými rokmi ich členstva. Podľa komentára Patakyová, M. a kol. Obchodný zákonník. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2022, s. 1146, 1147 k § 233 Obchodného zákonníka, sa uvádza: „Majetková účasť, ktorú vložil člen do družstva v podobe členského vkladu, je počas trvania jeho členstva majetkom družstva. Zánikom členstva vzniká bývalému členovi družstva nárok na vyrovnací podiel. Stanovy nesmú tento nárok vylúčiť. Vyrovnacím podielom sa rozumie majetkový nárok bývalého člena, ako aj nárok dediča, ktorý sa nestal členom družstva (§ 232 ods. 3). Nárok na vyrovnací podiel môže voči družstvu uplatniť aj likvidátor alebo správca konkurznej podstaty bývalého člena družstva. (...) Kritériami na určenie výšky vyrovnacieho podielu je výška splateného členského vkladu a počet ukončených rokov členstva. Z ustanovenia však explicitne nevyplýva, či súhrn splatených vkladov všetkých členov sa má násobiť súčtom rokov členstva všetkých členov alebo priemerom týchto rokov. Vzhľadom na to, že vyrovnací podiel by sa nemal diametrálne odlišovať od likvidačného zostatku, súhrn splatených vkladov všetkých členov by sa mal podľa nášho názoru násobiť priemerom súčtu rokov členstva všetkých členov. (...) Zákon výslovne zakotvuje, že § 233 ods. 2 – 4 má dispozitívnu povahu. Stanovy teda môžu odchylné od zákona ustanoviť spôsob určenia vyrovnacieho zostatku, pričom ho nemôžu úplne vylúčiť; § 233 ods. 1 má totiž kogentnú povahu. Pri spôsobe určenia vyrovnacieho podielu sa však nesmie diskriminovať menšinová skupina členov.“

44. Žalobca si však v konkurznom konaní uplatnil pohľadávku, ktorá nepredstavuje vyrovnací podiel, ale predstavuje v podstate jeho členský vklad v družstve. Tomuto zodpovedá aj certifikát, ktorý žalobca predložil, kde je práve konštatované, že týmto sa potvrdzuje, že menovaný člen, teda žalobca vlastní

15.2 podielov a výška členského vkladu je vo výške 5.046,83 eura, ktorá suma je totožná s výškou uplatnenej pohľadávky a žalobca týmto odôvodňoval uplatnený nárok. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že členský vklad existuje len do zániku členstva v družstve, pričom jeho hmotná stránka sa po zániku členstva transformuje do majetkového práva, ktorým je vyrovnací podiel.

45. Súd v tomto poukazuje na aplikovateľnú právnu vetu z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo 153/2000, v ktorom uvádzal, že vyrovnací podiel a tzv. zostatková hodnota členského podielu v bytovom družstve sú úplne odlišné právne kategórie, pričom obidve nie je možné stotožniť s členskými právami a povinnosťami spojenými s užívaním družstevného bytu.

46. V zmysle vyššie uvedených skutočností súd dospel k názoru, že žalobca bol platne vylúčený z členstva v družstve úpadcu, čo v konaní ani nebolo sporné. Vylúčením člena družstva z jeho členstva mu v zmysle § 233 a nasl. Obchodného zákonníka vzniká nárok na vyrovnací podiel, ktorý sa vypočíta v zmysle ustanovenia § 233 ods. 2 a 3 Obchodného zákonníka. Takúto pohľadávku, nárok si však žalobca svojou prihláškou neuplatnil do konkurzného konania úpadcu.

47. V zmysle § 29 ods.1, 6 ZKR je veriteľ povinný uviesť nielen právny dôvod prihlásenej pohľadávky, ale aj pripojiť listiny preukazujúce údaje uvedené v prihláške. Z predložených listín k žalobe a tieto boli pripojené aj k prihláške vyplýva len výška členského vkladu. Žalobca súdu nepreukázal pre účely výpočtu vyrovnacieho podielu jednak počet ukončených rokov jeho členstva, nakoľko iný údaj sa nachádza na Zmluve o majetkovej účasti v dovolenkovom programe zo dňa 21.12.2016 a iný údaj v Potvrdení členstva v družstve zo dňa 25.2.2020, kde sa uvádza dátum vzniku členstva 16.3.2016. Taktiež žalobca nepreukázal pre určenie výšky vyrovnacieho podielu rozhodný počet členov a výšku ich vkladov v čase ukončenia členstva žalobcu, ako ani ostatné podmienky nevyhnutné pre účely výpočtu vyrovnacieho podielu uvedené v § 233 ods. 1-5 Obchodného zákonníka. Nepreukázal to relevantnými dôkazmi ani pri podaní svojej prihlášky, ani pri podaní svojej žaloby, a ani v priebehu tohto konania, čo je však v posledných dvoch prípadoch s prihliadnutím na charakter tohto sporu a predmet preskúmania v konaní na základe jeho žaloby už aj tak irelevantné.

48. Súd v tejto súvislosti poukazuje na dôkaznú povinnosť žalobcu. „Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež t tiež tvrdí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010)“.

49. V zmysle vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno nielen tvrdenia, ale i preukázania nároku na vyplatenie vyrovnacieho podielu, keďže tak ako správca v popretí uviedol, nebol preukázaný právny dôvod vzniku - veriteľ nepredložil a nepreukázal výpočet výšky vyrovnacieho podielu a spôsob jeho výpočtu, respektíve žiadal vydať to, čo plnil, hoci nepreukázal, čo plnil. Žalovaný teda dôvodne poprel pohľadávku žalobcu uplatnenú prihláškou do konkurzného konania úpadcu. Súd preto žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by žalovaný ako ustanovený správca konkurznej úpadcu postupoval v rozpore s odbornou starostlivosťou, napríklad, že by disponoval dokladmi, na základe ktorých by mohol posúdiť oprávnenú výšku žalobcovho nároku na vyrovnací podiel, avšak tak v rozpore z odbornou starostlivosťou alebo neodborným postupom alebo z nejakého iného dôvodu neučinil. Naopak, na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalovaný v čase popretia žalobcovej pohľadávky nedisponoval dostatočnými podkladmi, aby si prípadne v súvislosti s posudzovaním dôvodnosti žalobcom uplatnenej pohľadávky, sám mohol vypočítať výšku vyrovnacieho podielu žalobcu. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ani na základe listinných dôkazov, ktoré v priebehu dokazovania predložil súdu žalobca, nie je vlastne ani možné vypočítať výšku vyrovnacieho podielu žalobcu v súlade so zákonom stanovenými kritériami.

50. K zmluve o prevode členského vkladu na Tradičné družstvo, ktoré bolo súdu predložené v prílohe žaloby, žalobca uviedol, že týmto dôkazom chcel iba poukázať na konanie zo strany úpadcu, ktorý daný prevod členského vkladu v zmysle predmetnej zmluvy považuje za neplatný pre neudelenie súhlasu s prevodom členského vkladu tak ako si to vyžadujú Stanovy NFD a z uvedeného dôvodu si preto žalobca, s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, prihlásil svoju pohľadávku do konkurzného konania, keďže na prevod členského vkladu mu nebol udelený súhlas úpadcu.

51. Hlavným účelom predmetnej Zmluvy o majetkovej účasti v dovolenkovom programe NFD bolo podľa názoru súdu len bližšie vyšpecifikovať práva žalobcu ako člena družstva, ktoré sú spojené s jeho členským vkladom (ak okrem základného členského vkladu sa zaviazal aj na ďalší osobitný vklad) ako člena družstva pri užívaní predmetných nehnuteľností. Žalobca, tak ako ostatní členovia družstva, mohol mať a mal len jeden členský vklad, výška členských vkladov jednotlivých členov družstva sa však mohla líšiť a závisela od toho či sa ten-ktorý člen zaviazal len k základnému členskému vkladu alebo aj k osobitnému vkladu. Avšak základný a prípadný ďalší majetkový vklad člena družstva predstavoval v konečnom dôsledku len jeden členský vklad. V danom prípade členský vklad žalobcu pozostával nielen zo základného členského vkladu, ale aj z ďalšieho osobitného vkladu, čo mala za následok, že v súvislosti s takýmto členským vkladom boli spojené osobitné oprávnenia-užívanie nehnuteľností v rámci dovolenkového programu. Stále však žalobca disponoval len jedným členským vkladom a pri zániku jeho členstva v družstve mu vznikol nárok len na jeden vyrovnací podiel. V súvislosti s pohľadávkou žalobcu je preto potrebné uviesť, že žalobca si nemôže uplatňovať svoju pohľadávku titulom plnení na majetkovej účasti v dovolenkovom programe NFD a zároveň aj titulom vyrovnacieho podielu.

52. Pokiaľ ide o rozsah posudzovania popretej pohľadávky súdom v incidenčnom spore, súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, ktoré dospeli k záverom, že je predovšetkým úlohou správcu, nie súdu konajúceho v incidenčnom konaní, preskúmať prihlásené pohľadávky a podľa svojich zistení ich poprieť alebo nie, pričom nedostatok popretia má za následok ich uznanie a tým aj účasť na uspokojovaní v konkurze. Úlohou incidenčného konania nie je potom opätovné preskúmavanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obostojí alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Incidenčné konanie nie je konaním, v ktorom by veriteľ uplatňoval svoju pohľadávku proti dlžníkovi a v ktorom by tak predmetom kognície konajúceho súdu mal byť celý právny vzťah medzi nimi v celej jeho šírke a hĺbke. V konkurze si veritelia uplatňujú svoje pohľadávky osobitne určeným postupom u správcu, ktorému patrí ich preskúmanie a prvotné „rozhodnutie“ o tom, či v konkurze budú alebo nebudú uspokojené. Z konštrukcie § 32 ZKR je zrejmé, že „rozhodnutie“ správcu o tom, že pohľadávka bude uspokojená v určitom rozsahu alebo v určitom poradí, je v podstate konečné, keďže proti nemu v rámci konkurzného konania neexistuje žiaden prostriedok nápravy (k tomu viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. septembra 2014, sp. zn. II. ÚS 409/2013).

53. Konkurzný súd nie je oprávnený preskúmať popretú pohľadávku z iných dôvodov ako tých, ktoré správca uviedol v incidenčnom konaní v popieracom prejave obsiahnutom v zozname pohľadávok a na základe iných listín (dôkazov), ktoré boli veriteľom predložené spolu s jeho prihláškou. Účelom incidenčného konania je rozhodnúť o tom, či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená (k tomu viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. januára 2017, sp. zn. 3Obdo/70/2016, ktoré bolo publikované ako judikát v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2017 pod R 63/2017).

54. Vychádzajúc z uvedeného je pre rozhodnutie súdu o incidenčnej žalobe popretého veriteľa relevantný len dôvod (resp. dôvody) popretia uvedený v popieracom prejave správcu a súd v predmetnom konaní skúma výlučne len to, či dôvod uvedený v popieracom prejave vylučuje prihlásenú pohľadávku popretého veriteľa z uspokojenia v konkurze. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že dôvody uvedené v popieracom prejave vylučujú prihlásenú pohľadávku popretého veriteľa (žalobcu) z uspokojenia v predmetnom konkurze.

55. Súd sa zaoberal aj tvrdením žalobcu, že žalovaný ako správca nepoprel pohľadávku žalobcu v rámci 30-dňovej lehoty, čoho dôsledkom sa jeho pohľadávka považuje za zistenú. V zmysle § 32 ods. 3 ZKR pohľadávku možno poprieť do 30 dní od uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok. V §

32 ods. 6 ZKR sa ďalej uvádza, že popretie pohľadávky správca bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu pohľadávok a písomne oznámi veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá. Podľa komentáru Ďurica, M. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. 4. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 281. k § 32 ZK: „Správca vykoná popretie pohľadávky v zozname pohľadávok, aj keď to KR v znení účinnom od 1. januára 2012 už neupravuje a v odseku 6 zákon prikazuje správcovi len zapísať popretie pohľadávky a bez zbytočného odkladu písomne oznámiť popretie pohľadávky veriteľovi, ktorému bola pohľadávka popretá. Podľa § 31 vykonávacej vyhlášky sa po uplynutí lehoty na popieranie pohľadávok v kancelárii správcu v nasledujúcich troch dňoch doplnia v zozname pohľadávok všetky ďalšie skutočnosti, ktoré sa považujú uplynutím lehoty na popieranie pohľadávok za zistené. Takto doplnený zoznam pohľadávok s vyznačením popretých pohľadávok sa v zákonnej lehote doručí súdu (odkaz na § 32 ods. 3 KR je vo vykonávacej vyhláške nesprávny a správne má byť odkaz na § 31 ods. 3 KR).“ Súd je v zmysle uvedeného názoru, že zákon neukladá správcovi v lehote 30 dní poprieť spornú pohľadávku a toto popretie následne aj oznámiť veriteľovi, ktorému bola pohľadávka popretá. Samotný zákon pracuje s pojmom bezokladne oznámiť popretie pohľadávky veriteľovi, neuvádza, že v lehote stanovenej na popieranie pohľadávok. Okrem toho je súd názoru, že ak by aj správca bol povinný oznámiť popretie pohľadávky veriteľovi v lehote 30 dní, t. j. v lehote na jej popretie, správca túto lehotu dodržal. Súd v tomto poukazuje na ustanovenie § 203a odsek 2 ZKR, v zmysle ktorého ak prípadne koniec lehoty na víkend alebo deň pracovného pokoja, posledný deň lehoty je najbližší pracovný deň. V tomto súd poukazuje na plynutie lehôt ako to uviedol žalobca vo svojej žalobe, keď posledný deň lehoty (predĺžený súdom) v mesiaci január 2023 označil ako deň 29.01.2023, ktorý bol však nedeľou, preto v tomto mesiaci bol skutočným posledným dňom lehoty deň 30.01.2023. Súd sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že táto lehota bola ako jeden celok s tým, že ak v niektorej z jej predĺžených častí pripadol posledný deň na víkend alebo deň pracovného pokoja, nepredlžovala sa lehota na najbližší pracovný deň. Bolo by nelogické, ak by v takomto prípade došlo k predĺženiu lehoty iba vtedy, ak správca nepožiadala o predĺženie lehoty a v prípade, ak o jej predĺženie požiadala, koniec tejto pôvodnej lehoty by pripadol aj na víkend alebo štátny sviatok. Súd je teda názoru, že ak súd predĺžil správcovi lehotu o ďalších 30 dní, táto začala plynúť až nasledujúci deň po skutočnom konci pôvodnej lehoty, ktorý ak pripadol na víkend alebo štátny sviatok, bol až najbližší pracovný deň. V tomto prípade bol posledným dňom lehoty na oznámenie popretia pohľadávky deň 31.03.2023, pričom týmto dňom bolo zo strany žalovaného ako správcu oznámené žalobcovi ako veriteľovi popretie jeho pohľadávky, čo uviedol v podanej žalobe sám žalobca. Súd je teda názoru, že žalovaný poprel pohľadávku žalobcu a oznámil mu jej popretie v zákonnej lehote.

56. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na komentár k zákonu o konkurze a reštrukturalizácii (Komentár. 4. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 281. k § 32 ZKR) v zmysle ktorého: „Správca vykoná popretie pohľadávky v zozname pohľadávok, aj keď to ZKR v znení účinnom od 1. januára 2012 už neupravuje a v odseku 6 zákon prikazuje správcovi len zapísať popretie pohľadávky a bez zbytočného odkladu písomne oznámiť popretie pohľadávky veriteľovi, ktorému bola pohľadávka popretá. Podľa § 31 vykonávacej vyhlášky sa po uplynutí lehoty na popieranie pohľadávok v kancelárii správcu v nasledujúcich troch dňoch doplnia v zozname pohľadávok všetky ďalšie skutočnosti, ktoré sa považujú uplynutím lehoty na popieranie pohľadávok za zistené. Takto doplnený zoznam pohľadávok s vyznačením popretých pohľadávok sa v zákonnej lehote doručí súdu (odkaz na § 32 ods. 3 ZKR je vo vykonávacej vyhláške nesprávny a správne má byť odkaz na § 31 ods. 3 ZKR)“.

57. Pokiaľ ide o návrh žalobcu na doplnenie dokazovania výsluchom svedka p. H., súd tento zamietol, keďže považuje takéto doplnenie dokazovania za nehospodárne a neúčelné vzhľadom na vyššie uvedené závery súdu, keď súd dospel k záveru, že žalobca si neuplatnil svoju pohľadávku v konkurznom konaní v súlade so zákonom a výpoveď navrhovaného svedka na tom už nemohla nič zmeniť. Z rovnakého dôvodu súd zamietol aj návrh právneho zástupcu žalobcu na prehratie videozáznamu.

58. Žalovaný k podanej žalobe v rámci svojho vyjadrenia zo dňa 9.8.2023, okrem iného uviedol, že z dôvodu vysokej spornosti prihlásenej pohľadávky žalobcom, bol správca povinný túto poprieť aj čo do poradia a vymáhateľnosti z dôvodu, že takáto pohľadávka by sa mala spravovať ustanoveniami o podmienených pohľadávkach, čo odôvodňuje prebiehajúcimi súdnymi konaniami o určenie neplatnosti členských schôdzí úpadcu. Výsledok týchto sporov bude mať význam predovšetkým pre určenie platnosti úkonov týchto osôb. Vzhľadom k tomu žalovaný navrhol v zmysle § 164 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prerušiť predmetné konanie až do právoplatnosti skončenia uvedených konaní o určenie neplatností rozhodnutí členských schôdzí.

59. Podľa § 162 ods. 3 CSP, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

60. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

61. V iných obdobných konaniach vedených na Okresnom súde Prešov, kde vystupujú iní veritelia úpadcu, prerušil konajúci súd tieto konania až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 6Cb/1/2021. Voči týmto rozhodnutiam podali žalobcovia, t. j. iní veritelia odvolania, o ktorých rozhodoval odvolací Krajský súd v Košiciach. Takýmto prípadom bolo aj konanie vedené Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7Cbi/57/2023, kde súd uznesením zo dňa 06.10.2023 pod č. k. 7Cbi/57/2023 – 62 konanie prerušil. Uznesením zo dňa 31.01.2024 pod č. k. 4CoKR/57/2023 – 105 odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a v tejto súvislosti uviedol: „Z obsahu vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že konanie štatutárneho orgánu úpadcu (predstavenstvo družstva) a rovnako ani jeho zloženie nemá na výšku a opodstatnenosť prihlásenej pohľadávky žalobcu žiadny vplyv, pretože tento nárok vyplýva priamo zo zákona a jeho výška sa určuje podľa objektívnych skutočností, ktorých sa nijako nedotýka prípadná následná zmena v štatutárnom orgáne úpadcu. Akákoľvek zmena v zložení predstavenstva úpadcu dňa 05.12.2020 teda nemá žiadny vplyv na rozhodnutie o opodstatnenosti prihlásenej pohľadávky žalobcu, ktorá vznikla v súvislosti s jeho predchádzajúcim vylúčením. S ohľadom na vyššie uvedené (viď body 17 až 19) výsledok konania o platnosti spornej zmeny predstavenstva úpadcu nemá pre konanie vo veci určenia pravosti pohľadávky žalobcu žiadny právny význam.“

62. S poukazom na vyššie uvedené považuje konajúci súd otázku potreby prerušenia tohto konania za vyriešenú viacerými rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach, pričom nevidí dôvod sa od týchto odkloniť a toto konanie prerušiť. Vzhľadom na to návrh žalovaného na prerušenie konania konajúci súd zamietol, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

63. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

65. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

66. O nároku na náhradu trov tohto konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Podľa pomeru úspechu žalovaného vo veci rozhodol súd o náhrade trov tohto konania tak, že priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť ich náhradu žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na Okresný súd Prešov v lehote 15 dní od jeho doručenia. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.